

para la vall de la Muga de la vall de Ribelles (cf. Cèsar A. Torras, *Vallespir*, p. 73).

Noms que provenen del seu femení FAGÈA.

No podem descartar que entre els noms que apleguem tot seguit hi hagi algun cas de *faja* referit al fruit del faig, és a dir la BACA FAGÈA del llatí. Malgrat tot, creiem que en la major part dels casos és més normal partir d'una expressió com *SILVA FAGÈA* que ha servit per a designar el bosc de faig a casa nostra i també en altres regions de la Romània. I així, *La Faja* té abundants homònims a l'altra banda del Pirineu: *La Fage* (Amé, *Dict. Topogr. du Cantal*, p. 30), i molts llocs anomenats *La Faja* i *La Fajole* a l'Arieja (Viteau, § 225). També a Astúries *La Faya* (Mieres, Siero, Nava), *La Faya los Lobos* (Laviana), *La Faya Verda* (Mieres), *La Fayona* (Tineo), *Les Fayes* (Langreo), *Faes* (Siero).

La Faia. Despoblat en el terme de Bagà, Berguedà (cf. Serra i Vilaró, *Les baronies de Pinós i Mataplana*, 34). En el castell de la Faia hi ha la capella de Sta. Maria Magdalena, en la qual prestava servitud el donzell Guillem d'Espaseney. El 1288 era sufragània de la parròquia de Sant Martí del Puig. L'àrea de *ge > i* es redueix avui a la zona Ribagorça-Pallars, però antigament la zona de «*i*» no tornada «*j*» arribava per orient fins al Berguedà. En el S. XIII escrivien ja indistintament *Fagia* i *Faia*. Un «frater Berengarius de Fagia» servia de testimoni a Bagà l'any 1344 (Serra, p. 314).

Fages, Bosc de les. Obaga a les Masies de Sant Pere de Torelló, Osona (cf. *Enc. Cat.*, s. v.).

La Faja. Nom d'una comarcada que comprèn una collada, una ribera, una casa de pagès i una font, a la partió entre les comarques d'Osona i d'Olot, no gaire lluny de Sant Pere de Falgars. El *Coll de la Faja*, a 1150 m. d'altitud, es troba a l'extrem occidental de la Creu del Rabadà i vessa aigües a migjorn cap a la Ribera de la Faja, afluent del Fluvià. Seguint el camí cap a ponent es troba una casa de pagès anomenada *La Faja* i poc després la *Font de la Faja*. Cèsar A. Torras, de qui obtenim aquestes dades, aclareix que «a la dreita del coll, entre pasturatges, s'hi aixequen un corpulent faig i un gros auró» (*Comarca d'Olot*, p. 16).

La Faja. Prop de Ciurel (te. de Vidrà), a la comarca d'Osona, però ja prop de la carena que marca la partió amb la zona d'Olot.

Faja, la Font ~. En el terme de Batet, Garrotxa, a 8 k. d'Olot. Es troba en una clariana, al bell mig d'una fageda. *Faja* conserva aquí encara la funció adjectiva del llatí FAGÈA.

Les Fages. Veïnat de cases escampades agregat a Santa Pau (Comarca d'Olot).

La Faja. Masia en el terme de Sant Aniol de Finestres (Coromines, Ll. XLIV, 98).

SAFAJA, SANT QUIRZE ~. Poble de ~ l'alt Va. llès. Es tracta evidentment de IPSA FAGEA equivalent al català *La Faja*, amb l'article salat femení que la toponímia testimonia fins i tot a les Garrigues i a la Ribagorça: *Sarroca*, *Sapeira*, *Soliva*.

Noms formats per sufixació.

El derivat normal en català per designar el bosc de faig és *fageda*. A la vall de la Nog. Ribagorçana però, hi trobem una forma que difereix en fonètica i morfologia: *faiada*. Altres designacions collectives, com *Faiet*, *Faiera*, *Fajosa*, són ja esporàdiques i resten vives tan sols en la toponímia.

Faiada, Serrat de la ~. En el terme de Barruera, Alta Ribagorça (Coromines, Ll. XIII, 164).

La Faiada de Malpàs. A l'Alta Ribagorça, en la seralada que separa la vall de Viu de Llevata de la d'Aulet i Casterner de les Olles. Aquest i els dos noms següents semblen referir-se al mateix bosc, que rep noms diferents —*Faiada del Mas de Trepadús*, *Faiada de Montiberri*— segons les zones per on s'estén.

La Faiada. Nom d'una partida en el terme de l'antic llogaret de Montiberri, al Sud del Pont de Suert (Alta Ribagorça).

La Faiada del Mas. Bosc de faigs pertanyent al gran Mas de Trepadús, al SSE. del Pont de Suert, entre Malpàs i Montiberri. El mas està actualment deshabitat, però es pot veure encara uns metres per sobre del nivell de l'aigua de l'embassament d'Escales, en la solana que mira cap a Casterner de les Olles. *Pron. pop.*: *fajàde del mas* (Terrado, 1984).

Faiada, Bosc de la ~. En el terme de l'antic llogaret d'Aulàs (Pallars Jussà), avui deshabitat.

La Faiada d'Esplugafreda. Indret sota la carena que separa la Conca de Tremp de la Terreta, a la vall del Noguera Ribagorçana. Coromines va recollir el nom a Gulp (Ll. XVIII, 91.12), un llogaret limítrof, si bé ja de la banda del Noguera Pallaresa. Nosaltres ja no l'hem pogut constatar. El lloc d'Esplugafreda, avui despoblat, es troba en una de les obagues més fresques de la Terreta i no és d'estranyar que hagi pogut haver-hi un bosc de faigs.

Del més usual *fageda*, donarem tan sols alguns exemples, sense pretensions d'exhaustivitat.

La Fageda. Antiga casa de pagès prop de Cerquedà, a la Vall de Ribes (cf. Cèsar A. Torras, *Vall de Ribes*, p. 203).

La Fagedica. Antiga fageda a la Garrotxa, poc més enllà de Sant Miquel d'en Bas, seguint l'antic camí que anava pel Coll de Faja cap a Torelló: «El camí s'enfila pel recte i pedregós davallant de la Fatgedica, bosc tallat, del qual resten sols plançons i algun arbre esbarriat» (cf. Cèsar A. Torras, *Comarca d'Olot*, p. 164). Com és ben sabut, l'ús del diminutiu en *-ic* és un dels trets més característics del parlar d'una zona que ve a coincidir amb el bisbat de Girona. És freqüent amb noms personals com *Manelic*, amb adjectius com *pobric* i també amb substantius comuns com aquest *fagedica*.

La Fageda Fosca. En el faldar del Puigsallança, sota la collada del Grau, entre el terme de Santa Pau i el de St. Aniol de Finestres (cf. Cèsar A. Torras, *Garrotxa*, p. 118).

La Fageda d'En Jordà. Conegut bosc de faigs cantat per Maragall: «Si vas pels volts d'Olot, amunt del